

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefranciskana pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Stjepan Godina. Lastnik koncesije lista „Edinost“ — Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane zadrage s ovrženim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 31.20
Za pol leta 15.60
Za tri mesece 7.80
Za nedeljsko izdajo na celo leto 6.20
za pol leta 3.10

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 5 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglašje se računa na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglašje trgovcev in obrtnikov mm po 10 v. Osmrtine, zahvale, poselnice, oglašje denarnih zavodov mm po 20 v. Oglašje v tekstu lista do pet vrst K 20. — vsaka nadaljnja vrsta 2. —

Mali oglašji po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglašje sprejema inšeriatni oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“ — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšeriatni oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Podtiskovnični račun št. 41.652.

Naše stališče nasproti Italijanskim aspiracijam.

Govor državnega poslanca dr. Otokarja Rybáře na izrednem obnem zboru političnega društva „Edinosti“ v Trstu dne 28. avgusta 1917.

Kar so torej priznale vse ententne vlasti, kar se je splošno priznalo kot vojni cilj.

to splošno načelo hoče kršiti Italija in hoče nas, ki nismo Italijani, ki nikdar nismo bili in tudi nikdar ne bomo biti Italijani, prisiliti z orožjem v roki pod svojo oblast, v italijanski jarem. To je tako krvavo kršenje tega splošnega sprejetega načela, da je čutilo tudi ententne vlasti same. Saj se more čitati sedaj v inozemskem časopisu, da je prišlo že zaradi tega do spora ostalih ententnih vlasti z Italijo, ali bolj natančno: pojavil se je spor med Italijo in Srbijo.

Srbija je zahtevala, da se pred izbruhom italijanske vojne, da se pod njenim okriljem združijo vsi Jugoslovani. Kako naj bi Srbija izvedla to, pač ne vemo. Srbija je premaljena, da bi mogla izvršiti tak načrt. Zanašala se je pač na podporo Rusije. Francoske in Angleške. Je pa stvar taka v politiki, da je bolje, če se človek ne zanaša na druge, temveč edino le sam na sebe. Tako je tudi treba, da se tudi mi zanašamo edino le sami nase. Le tedaj, če se bomo znali braniti sami, tedaj moremo upati, da se nam uresniči naši načrti. — Srbija je danes vržena popolnoma ob tla, tako da takorekoč ne obstoji več. Vendar pa Srbija dela povsod, da ne bi ententa šla preko nje do svojih ciljev. Po pravici povedano, pa je Srbija naravnost naproti ententnim vlastim, in rade bi se je iznebile, če bi se je le moglo. Toda če bi ententa odrinila Srbe od sebe, bi se pokazalo tako, da je

vsa ta vojna nemoralna.

Zato pa tudi hočejo ententne vlasti pomagati Srbiji. Tako pa je prišlo do spora z Italijo, ker tudi le-ta hoče imeti del tistih dežela, katere zahteva Srbija zase.

Čitali smo, da so se vršila pogajanja v Londonu in da sedaj pride srbski ministrijski predsednik Pašić v Rim, da se sporazume z italijansko vlado. Se več! Čitalo se je v italijanskem časopisu, ki pa — mimo grede povedano — zna lagati, da je veselje, oziroma, da je žalostno, da se je izrazil Pašić, da bi imela dosti, če dobi Italija Trst, Pulo in Valono, in da ji potem nikakor ni treba še Dalmacije, katero zahteva Srbija zase.

Iz vsega tega pa sledi za nas dveje: Prvič: Če je res, kar trde italijanski listi o pogajanjih med Pašićem in italijansko vlado, potem bi se bil Pašić že odpovedal vsemu avstrijskemu Primorju in bi bil tudi pripravljen, da ostanejo Italijani v Valoni, kar bi pomenilo popolno zapreje Adrije z italijanske strani. Drugo pa je, kar sledi iz člankov italijanskih listov, da se Italija ne zadovoljuje samo z našim Primorjem, temveč da hoče imeti tudi še Dalmacijo. Sedaj pa vprašamo Italijane:

Kje je pravica malih narodov do samoodločbe,

če hoče Italijan pobasati v svojo malho deželo, kjer je sicer res nekoliko Italijanov, toda tako malo, da ne morejo iz nje napraviti italijanske dežele, temveč da ostaja vedno, kar je bila, namreč — slovenska? V Dalmaciji sta se vendar komaj 2% prebivalstva izjavila za italijanski občevelni jezik! In to čisto jugoslovansko deželo hočejo imeti Italijani in tako

Italija bile v obraz pravici do samoodločbe narodov, obenem pa tudi tistemu načelu, v smislu katerega je nastala sedanja nova Italija, namreč

narodnostnemu načelu, torej načelu, da vsak narod sam odločuje o svoji usodi in da ima vsak narod pravico do svoje lastne države! In ravno na to načelo so se Italijani sklicevali povsod, kjer je šlo za priznanje njihove narodne države; sedaj pa ga kršijo sami, kajti Italija hoče podjarmiti in zasvojititi nas!

Preznačilno pa je, kaka sredstva uporabljajo Italijani, da bi utemeljili svojo pretežno pravico do naših dežel, da bi jih namreč pokazali svetu kot — italijanske.

Pred kratkim se je mudil prdsednik francoske republike

Poljcaré v Gorici, kjer so mu Italijani hoteli pokazati, kaj vse so pridobili, in obenem tudi, da je vse, kar so pridobili tudi v resnici italijansko. Kaj so torej storili? Po vseh hišah v Gorici so dali razobesiti italijanske trobojnice. To je sicer sredstvo, ki je jako poceni, ki pa ne dokazuje ničesar. Na tak način bi se dal tudi Dunaj napraviti danes italijanski, jutri pa ruski. Ker torej to sredstvo nima dokazilne moči, ker krajem daje narodni značaj edino le ljudstvo, ki biva v njih, in ker je v Gorici ostalo le malo ljudi in še tisti, kar jih je bilo, niso bili sami Italijani, temveč je bilo med njimi tudi precejšnje število Slovencev, so si pač rekli Italijani, da s takim prebivalstvom ne morejo pokazati prdsedniku

francoske republike italijanskega značaja slovenske Gorice. Zato so za čisti dan pripeljali v Gorico Italijane iz Italije, da so kričali predsedniku francoske republike na naših slovenskih tleh italijanski „evliva“. (Hrup in klici ogorčenja med zborovalci.) Tako so dokazali, da je Gorica italijansko mesto. To je

italijansko sleparstvo, in tako so Italijani delali vedno in povsod. Znali so tako slepiti sebe in našo vlado, tako so dajali mestom v teh krajih italijanski značaj, italijansko barvo, ter vzbujali domnevo, da je ta dežela italijanska. Tako pa hočejo delati tudi še v bodoče in zato širijo po ententnih in nevtralnih državah brošure, v katerih dokazujejo svoje pravice do teh krajev, in potem slike, zlasti naših dalmatinskih mest, poslopij, kjer se nahaja kak benečanski lev, in navajajo to kot dokaz, da je to in to mesto italijansko. Mi pač vemo, da je vse to le sleparstvo, a vedo to tudi oni sami. V Italiji, v Padovi, Milanu in marsikje drugod je lahko najti tudi še dandanes hiše, na katerih se nahaja izklesan dvoglavi avstrijski orel. Če bi bil ta orel dokaz nemškega značaja dotičnega kraja, potem bi bili Beneška in Lombardija celo dandanes — nemški deželi!

Ce pa delajo Italijani tako, pa nasprotno nam ni treba takih sleparstev, kajti za nas govori naš narod, ki biva v teh krajih, za nas govori zgodovina sto in sto let nazaj do najstarejših časov, da je to bila jugoslovanska dežela, kakor je tudi danes, in bo, ako Bog da in sreča junška, tudi znanprej! (Zivahno odobravanje.) Zanj smo prelivali svojo kri, zanj jo prelivamo tudi danes in branili jo bomo tudi znanprej, dokler bo kaj krvi v naših žilah. Zato pa tudi ne dovoljujemo, da bi se kdo brez nas in proti naši volji odrekal teh dežel!

Ne brez nas in proti naši volji! Do te zemlje imamo pravico samo mi in odločevali bomo o njej tudi samo mi! (Dolgotrajno viharno odobravanje in ploskanje.)

Je pa še drug razlog, ki govori proti odtrganju naših dežel od celote in priključenju Italiji. Dandanes namreč, ko se trgovina in industrija razvijata vedno bolj in bolj,

vse sili na morje, in če ne gre izlepa, po izgrda. Ali naj potem mi Jugoslovani, ki takorekoč sedimo na morju, ki je naša vsa morska obal od Devina pa tja do Spica v Dalmaciji, ali naj mi

Jugoslovani izgubimo svoje morje, da se nasedi z njim vedno nenasični Italijan in nas požene v gore, da postanemo boren narod samih pasirjev, volarjev in ovčarjev?

Ne! Nikdar ne!

Ce drugi narodi žrtvujejo in tvegajo vse, da pridejo do morja, ali naj se potem damo mi, ki ga imamo, odrezati od morja? Saj morajo uvideti to tudi druge države, da bi bila

najgorostnejša krivica, če bi hoteli oprosti Jugoslovane morja na korist Italiji, ki je obkoljena po morju s skoraj vseh strani!

Najbolj žalostno pa je se dejstvo, da Italija sploh ne potrebuje Trsta, ko ima vendar sama dovolj pristanišč. Zato pa tudi nastaja vprašanje, zakaj neki potem hoče imeti Trst? Na to vprašanje je pred kratkim odgovoril sam italijanski minister Comandini. Povedal je, da se Italija boji Trsta, da se bo ji njegove konkurence! Trst ji je prehitro zrastle, prehitro se ji je razvil in pritegnil nase skoraj ves promet iz srednje Evrope, zlasti pa alpskih dežel ter bogate Češke in Morave. Preko Trsta gre skoraj ves promet srednje Evrope v Levanto, v Egipt in še dalje, vse na škodo italijanskih pristanišč. In ravno to hoče preprečiti Italija. Zato pa tudi ne zahteva Trsta, ker ga potrebuje, da bi ga povzdignila, temveč je zato, da bi ga ugonobila!

Italija hoče le uničiti Trst! (Burno pritrdjevanje.) In to je tako jasno — saj je povedal tako italijanski minister sam — da bi bil največji greh ententnih vlasti, če bi hoteli vzeti nam Trst in naše morje ter ju vreči v žrelo Italiji. Bila bi to ista krivica, kot če bi nas Jugoslovane dali v roke Italijanom, tudem!

Bil bi torej z narodnostnega in gospodarskega stališča greh, če bi se ta dežela izročila Italiji.

V Italiji vedo prav dobro, da smo mi zaprka uresničenja njihovih želja. Da, znali so to še bolje, kot pa je znala naša vlada. Zato so se pa tudi borili proti nam, da premagajo to oviro, a naša vlada, namreč to da bi podpirala nas, je še celo pomagala Italijanom rušiti to oviro. Italijani dobro vedo, da je ta zemlja naša, a vendar hočejo kazati svetu, da je italijanska, da komaj čaka italijanske vojske, ki naj jo odreši. Zato je tudi tako hitro zaplapolala italijanska trobojnica na zavzeti naši Sveti Gori!

Prišel pa je sedaj čas, da glasno in jasno povemo tu in vsemu svetu, da ta dežela ni italijanska, da nikakor ne hrepenejo po odrešenju s strani Italijanov, da ta dežela je jugoslovanska

in hoče ostati jugoslovanska ter se brani z rokami in nogami, da bi jo odrešila Italija!

Zato z radostjo pozdravljamo dejstvo, da se je zbralo danes tu tako lepo število našega domačega slovenskega in hrvatskega, jugoslovanskega naroda, da protestiramo proti aspiracijam Italijanov na naše dežele, želeč obenem, da izvedo ta naš protest tudi v inozemstvu. Zato pa apeliramo na našo vlado, naj bo vendar enkrat pametna (Dolgotrajno viharno pritrdjevanje.) in naj pošlje naš protest tja van v inozemstvo, da izve ves svet, da tedaj, če se mi tu borimo, če naši junaki na soški fronti noč in dan tvegajo svoje življenje, če se tu z brezprimerno hrabrostjo upira naša soška armada desetkratni sovražni premoci s takim navdušenjem in takim samozatajevanjem,

to ni samo na ukaz od zgoraj, temveč zato, ker branimo svojo zemljo, ker branimo svojo domovino, svoje drage, svoje starše, svoje otroke, in smo za to tudi pripravljeni žrtvovati svoje življenje! (Dolgotrajno burno odobravanje in ploskanje.)

Nato je govornik predlagal, da objavljeno protestno resolucijo in v smislu svojih prejšnjih izjavljanih ponovno pojasnil posamezne točke resolucije.

Nato se je oglašil k besedi dalmatinski Hrvat

dr. Josip Beroš,

ki je v krepkih potezih očrtal ulogo, ki jo je igrala Italija v nemško-avstrijski zvezi, v kateri je bila le dolet, dokler je s tujim vplivom mogla škodovati jugoslovanskim koristim. To svojo trditve je dokazal tudi z dejstvi iz delovanja italijanske diplomacije v korist Italijanom v našem Primorju (Tommaso Palamenghi Crispi: Memorie inedite di Francesco Crispi). Leta 1894. so dunajski krogi vendar hoteli primorskim Hrvatim, ki so bili dotlej popolnoma brezpravni, res priznati nekaj pravic. Crispi, tedanji italijanski minister zunanjih stvari, je izvedel za dotično naredbu in je takoj brzojavil italijanskemu poslaniku v Berlinu, naj poseti cesarja Viljema (Vegga l'imperatore), od katerega naj v interesu zavezništva izsili pritisk na Dunaj, da razveljavi ono naredbu. Dunaj je ubogal, naredba se je preklicala in udrjeni so bili zopet Slovani. To je en sam primer, ali zelo značilen za vse naredbre in protinaredbre, ki so se izdajale pri nas. In koliko takih primerov bi bilo iz vsega tridesetletnega zavezništva!

Italija je izrabljala zvezo, da si je zagotavljala ugodne carinsko-trgovinske pogodbe, na podlagi katerih je s konkurenco svojih vin (takoimenovano vinsko klavzulo) in po svojih ribičih, ki so vse do izbruha vojne smeli ribariti ob naši obali, uničila Istro in Dalmacijo in tako naravnost oslabilo odporno moč našega življa v teh deželah, goneč ga tako zaradi bede doma v tujino, v Ameriko. Že pred vojno je Italija pohlepno zrla na naše dežele in s privoljenjem avstrijske vlade vzela v zakup vse naše vodne moči po Dalmaciji. Sedaj pa ta italijanski imperijalizem, kateremu krči pot kapitalizem, hoče te naše dežele priključiti italijanski državi. Kakšne bi bile te naše dežele samo po desetletnem italijanskem gospodarstvu? Bile bi brez narodnih šol, kot v benečanskih časih. Kulturno bi nas prisilili, da shiramo, gospodarstveno pa bi nas izsesali, in seliti bi se morali še v večjem številu v tujino kot doslej.

S to uradno italijansko politiko je popolnoma soglašala taktika istrskih in dalmatinskih Italijanov, na čelu jim dobro znani dr. Salvi z ostalimi splitskimi in zadrskimi italijanci, ki so si od veselja meli roke, da so po c. kr. glavarjih dali pozareti vse uglednejše Hrvate, misleč, da se jim nikdar več ne odpro vrata ječe in da bo tako pokopano hrvatstvo v teh deželah. Toda Hrvatje so, dasiravno izmučeni in kot talci, zopet zagledali beli dan.

Nato je govornik ob burnem odobravanju predlagal, da objavljeno resolucijo.

Ko je potem še g. Širok predlagal tudi, da omenjeno resolucijo glede beneških Slovencev, je zbor vse tri resolucije sprejel soglasno ob dolgotrajnem odobravanju in ploskanju.

Končno je društveni prdsednik dr. Josip Wilan

omenil dva za naše razmere zelo značilna slučaja. Bilo je pred vojno in slo je za mejo med italijansko mestno občino Trzicem in slovensko kmetsko občino Medvojsko. Medjavas je zahtevala še del zemlje na trziški strani reke Timave. Pri izvidu na licu mesta je zastopnik Medjavas priponil, naj bi se vendar prepustil kmetski ta kos zemlje, ki je itak le za pas. Trziški zastopnik pa je odgovoril: „Nam ni za vrednost zemljišča in ne za ta kos zemlje, nam je le za to, da potisnemo slovensko občino čez Timavo, da ostane reka meja med Italijani in Slovenci.“ Kako torej prihajajo sedaj Italijani semkaj in zahtevajo to našo zemljo kot svojo, italijansko?!

Drugi slučaj: S pogodbo iz leta 1887. se je ustanovila v Trstu c. kr. državna obrtna šola. Tedaj si je izgovorila občina, da mora biti na tej šoli izključen učni jezik za vse čase italijanski. Ta pogodba se

je obnovila leta 1914. po istimi pogoji do leta 1936. In vse to zato, ker je poslopje občinska last. V Ljubljani pa sta tudi občina in dežela zgradili krasno poslopje za državno obrtno šolo. Avstrijska vlada pa tu ne le ni hotela pristati na pogoj, da bi bil izključno in za vse čase učni jezik slovenski, temveč niti na to ne, da bi se poslopje sploh uporabljalo le za obrtno šolo! Torej Italijanom vse, nam pa nič!

Tako se je vedno pripravljalo to naše ozemlje za Italijo, tako se godi tudi še danes, in treba bi je še bilo, da bi mi tu na naših tleh pevaji na italijanska grla: Ho-

zana, odrešitelj, ki odrešuješ italijanske kraje Castagnavizzo, Janinao itd.

Vendar pa se kaže, da se je ipak začelo nekoliko jasitji, in končno mora vendarle zmagati pravica. Tu, do te zemlje imamo pravico le mi in samo mi, saj kriči ta zemlja sama: Slovenci bivate tu, Slovenci redim, Slovenci me obdelujejo in krasijo s svojimi znojem, slovenska sem in slovenska hočem ostati!

S temi besedami in nato sledečim burnim odobravanjem se je zaključil ta tako veličastno uspešni protestni zbor tržaškega jugoslovanstva.

Dr. Seidlerjev novi uradniški kabinet.

8 Nemcev, 3 Poljaki in Slovenec dr. Ivan vitez Žolger. — Program nove vlade. — Parlament se sestane 18. septembra.

DUNAJ, 30. (Kor.) Jutrišnja „Wiener Zeitung“ priobči sledeče Najvišje lastno-ročno pismo:

»Ljubi dr. vitez Seidler! Sprejemajoč Vaše predloge, imenujem voditelja Mojege ministrstva za uk in bogočasje, taj. svet. dr. Ludovika Cviklinskega za Mojege ministra za uk in bogočasje; voditelja železniškega ministrstva, taj. svet. dr. Karla barona Banhausa za železniškega ministra; voditelja pravosodnega ministrstva, taj. svet. dr. Hugona vit. Schauerja za pravosodnega ministra; voditelja ministrstva za javna dela, taj. svet. Emila vit. Homanna za ministra za javna dela; voditelja finančnega ministrstva, sek. nač. dr. Ferdinanda barona Wimmerja za finančnega ministra; voditelja ministrstva za deželno brambo, sek. nač. fml. Karla pl. Czappa za deželnoobrambenega ministra; vseučiliškega profesorja, dvor. svet. dr. Friderika barona Wieserja za trgovskega ministra in veleposelnika grofa Sylva-Tarouca za poljedelskega ministra. Dalje imenujem dosedanjega voditelja trgovskega ministrstva, taj. svet. dr. Viktora Mataja, ki ga istočasno milostno odpuščam od tega vodstva, potem sek. nač. dr. Ivana vit. Žolgerja, sek. nač. dr. Julija pl. Twardowski-Skrzypko in vseučiliškega profesorja, dvor. svet. dr. Ivana Horbaczewskega za Moje ministre. Minister pl. Twardowski obdrži dosedanje agende; ministra dr. Mataja in dr. Horbaczewski bosta vodila priprave za ustanovitve ministrstva za socialno prekrbo na eni in ljudsko zdravstvo na drugi strani. Ta dva osrednja urada bosta po minih predlogih ustanovljena namesto v Mojem lastnoročnem pismu z dne 1. junija t. l. določenega ministrstva za ljudsko zdravstvo in socialno prekrbo, o čemer pričakujem konkretnih predlogov od Moje vlade. Posebna naloga ministra dr. vit. Žolgerja bo, da se bo od slučaja do slučaja na željo ministrskega sveta in brez prikrivanja pristojnosti raznih osrednjih uradov in drugih upravnih mest pečal z enotnim upravljanjem takih vojnihih upravnih stvari Moje avstrijske vlade, ki se tičejo delokroga več ministrstev, da olajša sporazumljenje glede njih in pripravljenost za sklepanje v ministrskem svetu.

Končno odpuščam sek. nač. dr. Morica vit. Ertla milostno od vodstva Mojegega poljedelskega ministrstva in mu podeljujem ob popolnem priznanju njegovega uspešnega delovanja na tem mestu dostojanstvo tajnega svetnika brez pristojbine. Reichenau, 30. avgusta 1917.

Karel I. r. Seidler I. r.

Slede lastnoročna pisma na posamezne nove imenovane ministre.

Zvezna armadna poročila. AVSTRIJSKO.

DUNAJ, 30. (Kor.) Uradno se razglša: 30. avgusta 1917.

Vzhodno bojišče. — Nemški polki so svoje nove uspehe severno Focani povečali večeraj z osvojitvijo kraja Iressi, ki so ga obdržali proti številnim protinapadom. Južno Ocene so se izjavili številni sovražni snki. Dalje severno se je v številnih odsekih vzhodne fronte bojno delovanje zvišalo.

Italijansko bojišče. — Velika borba ob Soči se je nadaljevala tudi večeraj z največjo srditostjo. Ob junških prših braniteljev so se zmagovito razbili vsi težki naval. V ozemlju severno Kala sta se v jutranjih urah razbila dva močna italijanska napada. Pri Podlescah, Madoni in Britofu je pogajalji sovražnik ves dan in pozno v noč neprestano nove mase v boj proti našim postojankam. Vsi navalni so se razbili ob žilavi vztrajnosti naših čet. Številnim bojnim sredstvom, s pomočjo katerih skuša sovražnik zlomiti naš odpor, se je pridružilo novo, v tem ozemlju komaj pričakovano. Vzhodno Britofa je italijanska konjenica naskočila naše okope. Bila je sprejeta od strojnici in uničena. Junjski borili na Sv. Gabrielu so imeli dne 29. t. m. zopet težke ure. Sovražnik se je vedno znova zaganjal v to našo trdnjavo. Proti večeru se mu je posrečilo prodreti v naše järke. Ko se je stemnilo, so prele naše čete v hudem naurju v

protinapad. Nova borba se je končala z brezglavim begom Italijanov. Tudi vzhodno Gorice pritisk sovražne armade še ni ponehal. Docim so bili dopoldne odbiti posamični napadi, je prešel sovražnik popoldne po večurnem bojnojočem ognju zopet v splošen, široko zasnovan sunek mas. Zopet je bilo ozemlje Sv. Marka torišče bojev. Z bajonetom in ročnimi granatami smo tu, kakor povsod med Sv. Katarino in Vrtibjo, obdržali prvo črto. Pri Košanjevici se je naša fronta po uspešnem nenadnem napadu nekoliko pomaknila proti nasprotniku. Poleg drugih čet so se v najnovejših bojih posebno odlikovali še oddelki pešpolkov št. 10 (Premisl) in 48 (Velika Kaniza). Krvave izgube sovražnika so izredno težke. Število od pričetka enajste seške bitke privedenih ujetnikov je naraslo na preko 10.000 mož. Trst je bil dopoldne v drugi, danes zjutraj v tretji tekem 48 ur bombardiran od sovražnih letalcev. Napadi so zahtevali med prebivalstvom več žrtve. Več zasebnih poslopj je bilo poškodovanih.

DUNAJ, 30. (Kor.) Iz vojnega poročevalskega stana se javlja: 30. avgusta, zvečer.

Popoldne so Italijani zopet brezuspešno napadli Banjšico in Sv. Gabriel.

Načelnik generalnega štaba

NEMSKO.

BEROLIN, 30. (Kor.) Veliki glavni stan,

30. avgusta 1917.

Zapadno bojišče. — Fronta kra-

jeviča Ruprehta: Bojno delovanje v Flan-

trij je obstojna tudi včeraj je v močnem ognju v nekaterih odsekih severovzhodno in vzhodno Yperna. Zgodaj jutraj so izvršili Angličje sredi Sunka severovzhodno Wiltija, ki se je izgubeno razbil v ognju in boju iz bližine. — Armada nemškega cesarjevega: Na Chemina des Dunes se je izšlo veliko več po ognjenih vajah izvršili francoskih Sunkov jugovzhodno Cerny. Pred Verdunom je bil večer topovski boj zopet silnejši. Razen izvidnih bojev nobenega pehotnega delovanja. — Armada vojvode Albrehta: Na francosko obkroževanje Thiaucourta smo zopet odgovarjali z energičnim bombardiranjem Noviant aux Presa.

Vzhodna bojišča. — Fronta pri Leopolu Bav.: Pri Dvinsk in Smorzonu je topovsko delovanje znatno naraslo. Tudi jugovzhodno Lucka, pri Tarzopolu in ob Zbrucju je bila ruska artiljerija živahnejša kakor sicer. — Armada madžovske vojske: Južno Turgul Oene so bili romunski napadi na naše črte odbiti. — Mackensena armada: Bojni uspeh 18. t. m. v gorovjih severozapadno Foceni je bil večer razširjen. Krepek sunk zrušenih bojišč čet je vrgel žilavo bračnega se sovražnika iz Irestila in ga potisnil preko višin severno vasi proti dolini Sufite. Iz Slezijev in Saksoncev obkrožajo polk se je pri tem poseben odklop. Privlačeni je bilo 300 ujetnikov in mnogo streljanih. Srditi razbremenjeni napadi, ki jih je izvršil sovražnik brez oziroma človeške izgube proti našim črtam, človejnim severovzhodno in severno francosko so bili brez uspeha in brez vpliva na napadno gibanje zapadno Sufite. Ob Seretu in ob dolnji Donavi zvišano boja delovanje.

Macedonska fronta. — Zvišano topovsko delovanje se je nadaljevalo, posebno jugovzhodno Dojranskega jezera. Pri Thumi in Alcah Mahle so izvršili Bolgari uspešna polzvedovanja, pri katerih so ujeti več francoskih straž. Par napadajočih sovražnih stotnij je bilo pregnanih z ognjem.

BEROLIN, 30. (Kor.) Wolfow urad poroča: Veliki glavni stan, 30. avgusta 1917, zvečer.

Nič posebnih dogodkov.

Prvi generalni kvartirnojesterski pl. Luđerovski.

BOLGARSKO.

SOFIJA, 29. (Kor.) Generalni štab poroča: Macedonska fronta: Med Ohridskim in Prešpanskim jezerom popoldne zvišano topovsko delovanje. Med Varšajem in Dojranskim jezerom, posebno južno mesta Dojranska, je bil sovražnik topovski ogenj tekom dneva zelo živahen. — Romunska fronta: Obkroževanje Tulceje. Na ostali fronti na raznih točkah pehotno in topovsko streljanje.

TURSKO.

CARIGRAD, 29. (Kor.) Iz glavnega stana se poroča: Fronta ob Dijali: Angličski eskadron, ki je z dvema topovima prodiral proti Dili Abesu, je bil oregnan od našega topovskega ognja. — Sinajska fronta: Topovski ogenj in sovražna patrolino delovanje proti Bir es Sabahu. Pri Abu so bile sovražne patrulje razgane.

SOVRAŽNA URADNA POROČILA.

Italijansko poročilo.
29. avgusta. — Na Banjšici se je včeraj boj nadaljeval. Naše čete so potem ko so premagale sovražne zadnje oddelke, dosegle do nove, močno utrjene odporne črte, ki jo brani sovražnik z veliko žilavostjo. Na višinah vzhodno Gorice smo nekoliko napredovali. Napravili smo tekom dneva nad tisoč ujetnikov in uplenili par strojnice. Včeraj je sodelovalo v bitki 246 letal. Brodovje 40 Capronijev je podpiralo akcijo vzhodno Gorice in zmetalo nad 7 ton bomb na sovražne baterije na Panovcu. Na Krasu topovski boji in patroline akcije. — V okolišju Stelvia (Trenta) je sovražnik ob jutranjem svitu 27. t. m. napadel eno naših sprednjih straž med ledeniki in planoto Zebio. Posrečilo se mu je zasedati našo postojanko, toda naši so zasedli višje ležeči vrh, odkoder so potem obstreljevali svojo staro postojanko.

30. avgusta. — Na Banjšici in vzhodno Gorice je skušal sovražnik z močnimi protisilniki zopet osvojiti postojanke, ki smo jih bili osvojili pred kratkim; bil je odbit, postojanke so bile krepko obdržane in na nekaterih točkah razširjene. Napravili smo 561 ujetnikov. Naša letala so z uspehom obnovila obstreljevanje sovražnih baterij na Panovcu. — Na Krasu so na večer 28. t. m. naše čete zlonile sovražni napad med Vipavščico in Fajtim hribom. — 28. t. m. in v noči na 29. se je na trentinski fronti, na Stiliškem sedlu do koroške fronte po topovskih koncentracijah in številnih akcijah polzvedovalnih oddelkov vzdrževalo zelo živahno bojno delovanje. V okolišju Tofane je nasprotnik po močni topovski pripravi trikrat z veliko sridlostjo napadel naše postojanke pri vzhodu v dolino pri Travenzusu; bil je glado zavrnjen.

Ruska državna konferenca v Moskvi.

MOSKVA, 29. (Kor.) Tretja seja državne konference se je pričela z govorom zastopnika zemstev Grušinova, bivšega vojaškega guvernerja v Moskvi. Naglašal je, da je glavni problem sedanega trenutka, da se reši Rusija sovražne invazije in vzpostavi v to svrhu disciplina. Odsolanece zveze inženirjev Frolov je opozarjal na popolno desorganizacijo prevažanja. Pozivljaj je vse, ki so v prometni službi, naj žrtvujejo osebne interese za srečo domovine. Zastopnik židov Krusenberga je imel daljši govor, v katerem je izjavljal, da židovski narod kljub nezadovoljnim zasledovanjem pod starim režimom vendar le ljubi vojo veliko dobivno in

je z vseni močmi sodeloval za osvoboditev in obrambo proti sovražniku. Zastopnik Letov je naglašal, da Kurandska nikdar ne pojde z Nemčijo.

MOSKVA, 29. (Kor.) Tekom nadaljevanja seje je podal bivši general Aleksejev pregled o vojaških neuspehih armade in njenih vzrokih in o delovanju in vplivu vladnih komisarijev pri armadi. Pod takimi okoliščinami je izključeno, da bi se nadaljevala vojna, še manj pa, da bi se mislilo na zmago, ako armada sama in začasna vlada ne ukreneta takoj vseh potrebnih korakov, da zaveže armado nov duh in novo življenje.

HAAG, 29. (Kor.) Iz Londona se poroča: Na moskovski državni konferenci je prečital Kerenski Wilsonovo pozdravno brzojavko, ki obljublja Rusiji pomoč. To je bila prva izjava, ki je izvala splošno odobravanje. Razkritja Kornilova o resnosti položaja so napravila velik vtisk.

MOSKVA, 29. (Kor.) Današnji seji državne konference je prisostvovala gospa Breškova, ki je imela ob živahnem odobravanju cele skupščine nagovor, ki ga je končala s pozivom, da treba vendar enkrat preiti od besed k dejanjem in pomagati, da se spravi armada na pravo pot. Knez Krapotkin je imel velik političen govor, v katerem je pozivljaj armado naj napne vse sile, da prepreči nemško zmago. Končal je z željo, da bi bila Rusija končno proglašena za federativno republiko. Plehanov je protestiral proti trditvam, da je bila ruska revolucionarna demokracija pripravljena za poseben mir in vzkliknil, da ni bila nikdar zmazna take sramote, ker bi pomenilo to izdajstvo velike francoske in angleške demokracije.

KRITIČEN POLOŽAJ NA FINSKEM.

Ruske čete zasedle deželni zbor.

PETROGRAD, 29. (Kor.) Petrograjski brzojavni urad poroča iz Helsinkijev: Z ozirom na za danes dopoldne napovedano zopetno zasedanje deželnega zbora, so ruske čete na vse zgodaj jutraj zasedle poslopje deželnega zbora. Mesto je mirno. Delavski in vojaški svet je v Helsinkijevu zaukazal pripravljenost posadk na vojnih ladih.

PROCES SUHOMLINOV.

PETROGRAD, 29. (Kor.) General Ferdinandov, bivši pomočnik vojnega ministra je izpovedal: Suhomlinov sploh ni kontroliral tovarov, ki so delale za obrambo dežele in le malomarno izpolnjevale svoje dolžnosti. In tako se je zgodilo, da je bila po treh vojnih mesecih Rusija brez municije. Veliki knez Sergij Mihajlovič, bivši nadzornik artiljerije, je izpovedal kot priča, da je Suhomlinov osebna poročila vseh načelnikov vojnega ministrstva na carja zadržal in zabranil naročila novih topov pri Schneiderjevih tovararnah. Bivši trgovski minister Timašev je izjavil, da ga vojno ministrstvo od 1. 1909 do 1915 niti enkrat ni pozvalo, naj pritegne tudi tovarne k deželnim bramb. General Michelson, ki je bil od 1. 1906—1912 ruski vojaški ataše v Nemčiji, je izjavil, da je obvestil vojnega ministra o vojaških pripravah Nemčije in tudi o tehniških posamičnih opremitvah nemške armade. Vojni minister je bil dobro obveščen, da je nameravala Nemčija napovedati vojno že 1. 1909 in 1913. Na vprašanje predsednika, v zvezi s katero državo je hotela Nemčija napovedati vojno, je prosil priča, naj se izključi javnost, v kar je predsednik tudi privolil.

SOCIJALISTIČNA KONFERENCA ALIRANCEV V LONDONU.

LONDON, 29. (Kor.) Reuterjev urad javlja: Socijalistična konferenca alirancev je s 53 proti 4 glasovom odklonila predlog, ki je nastopal proti vsakim posvetovanjem s sovražnimi delegati, dokler Nemčija ne izprazni zasedenih ozele.

LONDON, 29. (Kor.) Reuterjev urad javlja: Socijalistična konferenca alirancev je bila ob 7 zvečer zaključena. Odbor za stockholmsko konferenco je predložil svoje poročilo, v katerem priporoča udeležbo na konferenci. Sledila je živahna debata. Ker ni bilo mogoče doseči soglasja, sta bila poročilo in debata protokollirana. Odelek za vojne cilje je le poročal, da soglasje ni bilo doseženo. Nato je bil predložen predlog, da naj se sestavi stalen odbor, ki naj pripravi vse potrebno za sklicanje nove konference zveznih dežel da se bo nadaljevalo posvetovanje o glavnih vprašanjih mednarodne socijalistične konference.

POLJSKI LEGIJONARJI ODPOSLANI ZOPET NA FRONTO.

DUNAJ, 30. (Kor.) Sporazumno med Avstro-Ogrsko in Nemčijo se bo ves nedeljni poljski pomožni zbor upozabljal zopet na fronti, ker zahteva vsestranska ofenziva sovražnikov združenje vseh vojaških sil. Na fronti bo poljski pomožni zbor pod avstrijskim poveljstvom. Kakor hitro dovolj to vojni položaj, se poljski pomožni zbor izroči zopet njegovemu pravemu namenu, da sestavi kadre za poljsko armado. Med tem ostane potrebno vezhalno in nabiralno osebje, obstoječe deloma iz avstrijskih deloma poljskih podanikov, v kraljevini Poljski. Posvetovanja okupacijskih vlad glede postavitve poljske vlade so pred zaključkom in je pričakovati, da bodo na Poljskem v kratkem oživljene ustanove, katerih uredniščenje privede Poljsko zopet definitivno v vrsto samostojnih držav.

Wilsonov odgovor na papeževo noto.

HAAG, 29. (Kor.) Iz Washingtona je bil odposlan Wilsonov odgovor na papeževo noto.

LONDON, 29. (Kor.) Reuterjev urad javlja iz Washingtona: Ameriški odgovor na papeževo pismo, ki je jako vpluden, ne

najde nobene podlage, na kateri bi se moge nadaljevati mirovne razprave, ker manjka izjava Nemčije o pogojih.

Politični položaj.

(Od našega posebnega poročevalca).

Dunaj, 29. avgusta.

Krščanski socialci so hoteli vedeti povsem točno, kdaj prične jesensko zasedanje državnega zbora; v ta namen so poslali nekaj svojih zastopnikov k dr. Seidlerju. — Ta jim je povedal, da se državni zbor snide zopet okoli 20. septembra. Do tje bo nova vlada že udomačena na svojem mestu in bo oborožena za jesensko zasedanje, ki se bo vršilo v precej premenjenem političnem položaju.

Dr. Seidler je pri tej priliki tudi očrtal svoj program, ki je zelo skromen. Glavna skrb novi vladi in parlamentu bodi ljudska prehrana in njene reforme, a vsa politična vprašanja naj se umaknejo v ozadje.

V parlamentarnih krogih se zmajeva z glavo in z nekakim smehljajem sprejema na znanje napoved tega — velikega Seidlerjevega programa. Dr. Seidler ima lahko tak program — zase, ali zbornica se ne bo mogla zadovoljiti s tako revščino. Sredi velikega svetovnega tekovanja smo, ko gre celim državam in narodom za »biti in ne biti«, ves svet je v ognju, požar na vseh koncih in krajih, kri teče še vedno v potokih in smrtna kosa uganja svoje krvave orgje — a naš parlament naj bi ne imel druge naloge nego to, kako in odkod pridobi ljudstvu — skorjico kruha? Naj bi ne iskal vzrokov tem strašnim prizorom in nesrečam in poiskal sredstev, kako za večne čase preprečiti ponovitev takih zločinov? Naj bi ne skušal izslediti krivcev in — kaznovati jih po zasluženju? Naj bi ne skušal odpraviti spornih vprašanj med narodi, ki so obsojeni, da žive drug poleg drugega, pa ne čedo razumeti, da je mogoče mirno, zadovoljivo in plodovito življenje le v medsebojnem priznanju popolne enakovernosti?

Zato pa je za nas nesprejemljiv tako reven program, ki ga oglašja dr. Seidler; zato se zastopniki doslej »neenakihi« narodov že pripravljajo na jesensko zasedanje v mejah, ki Seidlerjeve načrte daleč prekašajo — in dr. Seidler bo moral hoče-neče gristi kislja jabolka — tudi proti njegovi volji bodo na dnevnem redu jugoslovansko, češko, poljsko in ukrajinsko vprašanje, ki se ne dajo potiskati v stran.

Poljsko vprašanje se razvija čedalje bolj do jako akutnega položaja in posega prav živo v naše notranje politične in parlamentarne odnose. Včeraj je došla iz Varšave odlična oseba, ki je prinesla v parlament vest, da se je poljski državni svet prostovoljno razšel, kajti razpor med Poljaki in Nemčijo je postal nepremostljiv, da so posledice že nejasne in da moramo pričakovati zelo težkih zapletitv v splošnem položaju na sploh in v naših avstrijskih odnosih na znotraj in na zunan je prav posebej.

Potrjena ta vest se ni, ako se pa potrdi, bo to dokaz, da je spor med Poljaki in Nemčijo zelo resen in bo imel nedolgedne posledice v splošnem evropskem položaju. Nasproti taki perspektivi v razmerju med Poljaki in Nemčijo pa moramo danes zabeležiti dva pozitivna dogodka, ki kažeta med Poljaki in Avstrijo vse drugačno, priaznejše lice. Razglašena je dunes odredba cesarja Karla, da s 1. septembrom prevzamejo vse sodstvo v avstrijskem okupacijskem ozemlju — poljske sodne oblasti, ki bodo sodile v imenu — poljske krone. Enako prevzamejo v celi Poljski vse sodstvo poljske šolske oblasti, katerim bo stal na čelu dr. Kuharzewski, član — državnega sveta varšavskega.

Zdelo bi se, da je ta novica v nekakem svetlu prejšnjega, da bi se bil državni svet prostovoljno razšel. — Zato pa so danes še nedopustna razmotrivanja, kakšne bi bile posledice za nadaljni potek poljskega vprašanja in za bodoče razmerje med Avstrijo in Nemčijo.

V tem pogledu je jako zanimiv sklep nemškega Nationalverbanda, ki pozivlje kar policijo na pomoč proti neodgovornim življenjem (katerim?) ki hočejo rušiti nemogočeno zvestobo med zavezniki, čitaj: med Nemčijo in Avstrijo. Kaj se godi za kulisami? — Kje se ruši, kdo ruši, kaj ruši? Ali so rušilci morda tisti, ki hočejo varovati pred vsem — avstrijske koristi, bodočnost avstrijske države? To vendar ne, kajti vsakemu je vendar srajca bližja nego suknja! In kdor hoče pred vsem drugim zavarovati svoj obstanek, tak pač še ni — veleizdajalec!

Iz odsekov.
Zdravstveni odelek poslanske zbornice je včeraj sprejel nekaj prav važnih predlogov, med temi slov. poslanca dr. Jankoviča o borbi proti tuberkulozi in spolnim boleznim. — Načelnik odseka dr. Schaeckler je ostro grajal kazke o prisilni operaciji bolnih vojakov (posebno kile in hemeroidov) in trdil, da so čisto izvrševati take operacije docela nesposobni ljudje. — Kritiziral je tudi postopanje nabornih komisij, ki so potrjevale očitno tuberkulozne ljudi. V Lebringu pri Gradcu je na tisoče bolnih vojakov, ki brezposelno pohajkujejo brez dela in koristi za državo, stradajo, hirajo in umirajo v najneugodnejših zdravstvenih razmerah. — Celu v notranjosti velikih mest so izpremenili šolska poslopja v tuberkulozna zdravilišča. Ko so se nekoliko opomogli, jim dajejo kratke dopuste, da gredo domov in okužijo tako še svoja domovja. In še očitno jetične vojake pridelujejo zopet vojaški službi, kjer ti reveži v strahu za svoje zdravje uganjajo pasivno rezistenco. Nihče nima od njih koristi!

Ministrski svetnik dr. Hoberle je napovedal vladni načrt zakona proti razširjanju spolnih bolezni; proti jetiki se ni mogoče predložiti načrta zakona, ker se kažejo tu tolike težkoče, da jih ni mogoče premagati.

Na povabilo posl. Jarca je imelo včeraj sejo prostovoljno združenje agrarcev vseh narodnosti. Razgovor se je sukal o vprašanju, kakošno naj bi bilo skupno delovanje vseh agrarcev — edino le na gospodarskem polju.

Dr. Mataja se je vrnil na Dunaj in je sklical na 11. dan septembra sejo ustavnega odseka, da pripravi razna poročila za zbornico. V tej seji pride tudi že v razpravo naročeno poročilo o zrušenju vojn nadzorovalnega urada.

Domache vesti.

Nomestnik baron Fries Skene, ki se je v sredo v poznih večernih urah v spremstvu dvor. svet. barona Glanza vrnil iz Ajdovščine, je posetil včeraj dopoldne magistrat, kjer se je potom vladnega komisarja pl. Hirscha informiral o povzročenih škodah in se dalja časa razgovarjal z otroci pri letalskem napadu ubite gospe Ponton. Namestnik se je podal nato v mestno bolnišnico, kjer je v spremstvu ravnatelja dr. Gattorna in primarija dr. Escherja obiskal ranjene osebe, se informiral o njihovem zdravstvenem stanju in jim obljubil izdatno pomoč. Namestnik si je nato še ogledal pripravljene nove oddelke, za katere se je izredno zanimal.

Šolska refekcija v ljudskem vrtu. V izdani od minole sobote dne 25. avgusta t. l. smo objavili obvestilo, da se morejo učenci ljudskih in meščanskih šol, ki so zakasneli s prijavo zglasti za sprejem še istega dne v paviljonu ljudskega vrta. Znanj pa so nam slučaj, ko učenci iz okolice vsled sedanjih nerednih poštinih zvez niso mogli doznati za ta poziv in so zato zamudili s priglavljenjem. V interesu teh siromašnih in podpre res zelo potrebnih učencev bi nujno prosili kompetentne faktorje, da bi se tem učencem dovolila naknadna prijava, ki je niso opustili iz nemarnosti, ampak le po krivdi sedanjih izrednih razmer.

Zatvoritev c. kr. poštinih uradov Trst 2 in 8. Da se pokrije pomanjkanje osebja pri poštinih uradu Trst 1 (mesto), se z 31. t. m. poština urada Trst 2 (južni kolodvor) in Trst 8 (prosta luka) začasno zapre.

Letalski napadi na Trst. Po naknadnih informacijah sta bila pri predvčeršnjem letalskem napadu ubita še neki mornar in zasebnica Ivana Capen. To poslednjo, ki je bila na odprti ulici, ko je udarila bomba v bližnje poslopje, so šele po treh urah mogli izkoptati iz razvalin, ki so jo v pravem pomenu besede zasule. — Včerajšnji letalski napad je zahteval, žal, nove žrtve. — Pogreb žrtve predvčeršnjega letalskega napada se vrši danes ob 9 dopoldne na troške občine.

Oznailo. Za odmero najemnine za leto 1918 v smislu postavbe 9. februarja 1882., drž. zak. št. 17. in 28. decembra 1911, drž. zak. št. 242, za davku podvržene hiše, od dane v najem, kakor tudi 5% davščine od začasnega davka prostih poslopj in hiš, ki so tudi oddane v najem in spadajo v davčne občine: Rocol-okolica, Sv. Marija Magd. Spodnja ter Skedenj, mora predložiti vsak posestnik hiš dotične napovedi podpisani c. kr. davčni administraciji (Corso 37, l.) do konca septembra 1917. Posestniki hiš, katere imajo 6 ali manj prostorov za stanovanje, oddajo lahko svoje napovedi tudi pisмено ali ustmeno pri krajinah predstojnikih (capidistretto). Glede sestavljanja najeminske napovedi, se ob enem opozarja hišni posestniki na uradno javno oznailo istega dne in enakega števila. Trst, 2. avgusta 1917. C. kr. Davčna administracija Trst II.

Odbor podružnice Z. J. Z. Trst I. ima svojo prvo sejo jutri, v soboto, ob 7 in pol zvečer in sicer v društvenih prostorih (ulica Gian Rinaldo Carli št. 10, pritličje). Odborniki so vabljeni, da se je zanesljivo udeležijo.

Člani podružnice Z. J. Z. Trst II. so vabljeni na zaupniški sestanek, ki se bo vršil v ponedeljek, 3. septembra t. l., ob 7 zvečer v zgornjih prostorih »Konsumnega društva« v Rojaniu. Ker gre za to, da se zopet oživi podružnica Trst II., ter se bodo na sestanku obravnavale tudi važne stanovske zadeve, se pričakuje številne udeležbe.

Mestna zastavilnica. V soboto, 1. septembra, se bo od 9½ dop. do 1 pop. vršila javna dražba dragocenosti, zastavljenih na rdeče listke serije 138 in sicer raznih števk. Od 3½ do 6 pop. pa na rdečecenihih predmetov zastavljenih meseca septembra 1. 1916. na rdeče listke serije št. 140 in sicer od št. 207.501 do št. 208.000.

Iz ruskega vojnega ujetništva piše Fran Sodmak, da se nahaja istotam kot vojni ujetnik tudi Juro Godnik. Naslov: Donjska oblast, stanc.: Makiejevka, rov. Solija, Rusija.

Zopet ena, ki ne diši po Salomonu! — Prejeli smo: Tukajšnji namestništveni

aprovizacijski urad je minuli mesec pozval vse sadjarje, naj vložijo po okrajnih načelnikih vidirane prošnje, ako žele dobiti sladkorja za napravo marmelad. Pričakovali smo, da se nam razdeli malenkostna količina, ali da bi nam čez mesec dni po objavi naznanili, da ne dobimo nič — tega nismo pričakovali! V predvčeraj. listih čitamo, da se onim, ki nimajo vsaj 25 sadnih dreves, ne da ničesa! Pisec teh vrstic ima precej nad 25 sadnih dreves, a ker se v prvotnem razglasu ni določilo štev. dreves, je navedel le ona drevesa, ki imajo omembe vredno količino sadja. Lahko bi bil zapisal 30—50 sadnih dreves in bi na ta način prejel sladkorja! Ker sem pa pošteno mislil in delal — pa mi ne dajo nič! Meni se zdi, da tako ravnanje ni na mestu. Stotine prosilcev ne dobi nič — mala peščica bolj imoviti pa ima srečo!!

Listnica uredništva. G. M. Velikonja v Piranu: V nedeljski številki po neilubi pomoti izostalo. Pride v prihodnji nedeljski številki.

MALI OGLASI
se računajo po 4 stot. besedo.
Mastno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Slovenska družina sprejme po zmerni in stanovanje. Na razpolago je tudi klavir. Posojila daje tobakarna Gržina, Trst-Rojan. 3055

Meblirna soba iščem za sebe in 8le nega dečka. Ponudbe na lnsar. od r. Edinosti pod „Udovec“. 1420

Sode vinski kupim; plačam vis ko cene. Bol. e. gostilna, Rojan 2. 1401

Kupim drva za kurja o v vsaki množini. Ponudbe na barvarno c. A. Pellizzaro ul. Salice št. 2, Piazza Barciera vecchia. 1408

Gospodično s primerno izobrazbo, ki bi imela veselite za kužiarano, sprejmo tajoj trvdica J. Stoka ul. Molino piccolo 19 (1419)

Vino Opol, bilo istrsko in žganje, prodaja APOLOLONIO, Amalia 19. 1414

Zaklje vsake vrste kupuje JakobMargon. Via Solitario 21 (pri mestni bolnišnici) 1458

JADRANSKA BANKA

Trst, Via Cassa di Risparmio 5

(Lastne poslojje)

Kapital in rezerva K 12,200.000.—

FILIJALKE: Dunaj Tegethofstrasse 7-9, Dubrovnik, Kotor, Ljubljana, Metković, Opatov, Split, Šibenik, Zadar.

VLOGE NA KNJIZICE

3 1/2 %

od dneva vloge do dneva vabila, Rentni davak plačuje banka svojega Obrestovanja vlog na tekočem in žiroračunu po dogovoru. Akreditivi, čeki in nakaznice na vsa tu- in inozemska težišča.

KUPEJE IN PRODAJA: vrednostne papirje, rento, obligacije, zastavna pisma, prioritete, denice, srečke, valute devije, promese itd. Dajo PREDUJME na vrednostne papirje in blago ležeče v javnih skladiščih, SAFE DEPOSITS PROMISE. — Prod. ja srečk razredne lote rje Zavarovanje vsakovrtnih papirjev proti kurzni izgubi, revizija zrebna sreda i. t. d. brezplačno. Stavbni krediti, remours krediti, Borna naročila. — Inka-o.

MENJALNICA. — ESKOMT MENIO.

Telefont: 1403, 1793 in 2076.

Uradne ure: od 9 do 1 popoldna.

Brzojavi: JADRANSKA

Velika zaloga

VINA

belega in črnega izvrstnih kakovosti. Prodaja na debelo po današnjih najnižjih konkurenčnih cenah.

Priporoča se **Marija Kriz nančič** Bazovica.

ZOBOZDRAVNIK

Dr. J. Čermák

v Trstu, ul. Poste vecchie

12, vogal ulice delle Poste.

Izdiranje zobov brez

bolecine.

Piombiranje.

UMETNI ZOBJE

+ Potrim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je naš ljubljani soprog ožir. oče

Ivan Sancin — Kotalj

gostilničar

danes, 30. avgusta, opoldne, previden s svetovistvi za umirajoče v Gospodu zaspal. — Pogreb dragoga pokojnika se bo vršil v soboto, 1. sept. ob 4 pop. iz h še zalostni v Slednju 278 na škeđenjsko pokopališče.

ŠKEDENJ, 30. avgusta 1917.

Terezija Sancin, soproga. Avrelja, Zofka, Zorka, h'ere. Iv. Karol, c. kr. por. v rez. Egldij, Vladko, Dušan, Zarko, sino i.